

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/99/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204587
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6719204587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., D. E. F. XXXX/XX, proti žalovanému: M-trade-Ag, s.r.o., IČO: 31641946, so sídlom v G., F. XXX, zastúpenému JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 70/36, o zaplatenie 1.860,03 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/31/2019-314 zo dňa 20.10.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (druhý výrok) **m e n í** tak, že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania pred súdom prvej inštancie žalovaného.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovaného.

o d ō v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou sa žalobca od žalovaného domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jeho pozemkov v rokoch 2018 až 2020. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „z výpisov z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019, výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019, výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019, výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019, výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019 a výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. E. zo dňa 01.10.2019 súd okrem iného zistil, že v časti A: Majetková podstata sú zapísané tam špecifikované jednotlivé parcely s uvedením parcelného čísla, výmery, ako i druhu pozemku tej ktorej parcely a v časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby je v rôznych spoluvlastníckych podieloch ako vlastník zapísaný žalobca a zároveň ako nájomca, je tam uvedený žalovaný, pričom ako titul nadobudnutia je uvedená nájomná zmluva N 292/2015 zo dňa 26.09.2012-2493/2015, resp. nájomná zmluva N-5/2016 zo dňa 15.04.2013-49/2016,

ako i nájomná zmluva N-152/2015 zo dňa 06.10.2011-2416/2015 s tým, že vo vzťahu k žalobcovi je tento nájomný vzťah uvádzaný vždy; z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10C/11/2017 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2019 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 12Co/338/2018-322, ktorým potvrdil rozsudok tunajšieho súdu, ktorý žalobu žalobcu 1/ H. I. B. o zaplatenie sumy 1.066,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.066,99 € od 01.01.2018 do zaplatenia zamietol, a tiež zamietol žalobu žalobcu 2/ A. B. o zaplatenie sumy 3.583,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.853,99 € od 01.01.2018 do zaplatenia a žalovanému M-trade-Ag, s.r.o. priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %; v tomto súdnom konaní sa žalobcovia podanou žalobou voči žalovanému domáhali zaplatenia peňažných súm z titulu náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť z dôvodu, že žalovaný neoprávnene užíval nehnuteľnosti (pozemky), ktoré sú v ich podielovom spoluvlastníctve; keďže súd nemal zo strany žalobcov v konaní preukázaný základný zodpovednostný predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, t.j. vznik škody, resp. preukázanie jej výšky, súd žalobu zamietol, pričom z dôvodu hospodárnosti konania súd bližšie nepreskúmaval splnenie ďalších zodpovednostných predpokladov vzniku tohto nároku žalobcov voči žalovanému, nakoľko tieto zodpovednostné predpoklady musia byť splnené kumulatívne a v opačnom prípade nárok nevzniká; žalobcovia pritom vzniknutú škodu vyčíslili s odkazom na priemerné predajné ceny výrobkov (poľnohospodárskych plodín), konkrétne potravinárskej pšenice, kŕmneho jačmeňa, kŕmneho hrachu a neskorých konzumných zemiakov, keď zobrali do úvahy priemernú úrodnosť plodín v Banskobystrickom kraji s tým, že hodnotu týchto vypestovaných plodín vypočítali na hektár; v uvedenom súdnom konaní boli vykonávané ako listinné dôkazy tam špecifikované listy vlastníctva, ktoré sa týkali dotknutých nehnuteľností s tým, že súd v súdnej veci vo vzťahu k predmetným listom vlastníctva vychádzal z dátumovo aktuálnejších listov vlastníctva založených v tomto súdnom spise vedenom pod sp. zn. 10C/31/2019; zároveň v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/11/2017 bola ako listinný dôkaz vykonávaná aj nájomná zmluva zo dňa 26.09.2012 uzavretá podľa zákona č.504/2003 Z. z. o nájme pozemkov na poľnohospodársky účel, kde ako prenajímateľ je uvedený žalobca, ako nájomca žalovaný, pričom predmetom tejto nájomnej zmluvy mali byť poľnohospodárske pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území E. v celkovej výmere 0,6749 ha s tým, že presná špecifikácia pozemkov mala byť vedená v zmysle zápisu na liste vlastníctva, ktorý mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť tejto nájomnej zmluvy; zároveň sa zmluvné strany v zmysle tejto nájomnej zmluvy dohodli na nájomnom za prenajaté pozemky vo výške 33,19 €/ha OP a 33,19 €/ha TTP ročne s tým, že celková výška nájomného za prenajaté pozemky v zmysle tejto nájomnej zmluvy mala byť 22,39 € (674,80 SK); z prednesu žalobcu na pojednávaní súd okrem iného zistil, že trvá na tom, že žalovaný bez nájmu podvodom získal ich pozemky a tieto užíva na základe toho, že bol sfaľovaný podpis na nájomnej zmluve, a teda bol spáchaný trestný čin podvodu, ako aj trestný čin subvenčného podvodu, pretože brali na ich pozemky dotácie; na základe uznesenia súdu bol ten nájomný vzťah vymazaný, teda nevie na základe čoho ešte stále v roku 2021 žalovaný znovu zoral ich polia a prístupové cesty, a teda obhospodaruje ich pôdu bez ich súhlasu; uviedol tiež, že oni navrhovali na katastri v J., aby na tých pozemkoch, na tých listoch vlastníctva, bol vymazaný ten nájom a bolo im odpísané, že už nemajú čo vymazať, lebo to už bolo vymazané 08.10.2019 na základe toho, že žalovaný zrušil nájomný vzťah na základe vzájomnej dohody tým, že on teda žiadal vysvetliť s kým sa dohodli na tom ukončení; tiež žalobca v reakcii na postoj protistrany na pojednávaní namietol, že by žalovaný neobhospodaroval tie pozemky, keďže on sa bol akurát teraz v nedeľu pozrieť tam, pričom je to celé zorané a zasiate, aj prístupová cesta, ktorá teraz patrí obci na základe toho, že pri sceľovaní pozemkov im boli odobraté 2 % pre obec, a teda to tvorí tú prístupovú cestu; na Obci E. sa boli potom na to pýtať, a dve pracovníčky, ktoré tam našli, keď im povedali o čo ide, sa vyjadrili, že s firmou M-trade-Ag, s.r.o. si nevedia pomôcť ani na obci, pretože nereagujú na žiadne výzvy; z prednesu žalovaného prostredníctvom konateľky H. C. K. súd okrem iného zistil, že čo uviedol ich právny zástupca a na otázky súdu položené v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 C.s.p., či má vedomosť o tom, že boli uzavreté nejaké nájomné zmluvy na pozemky, ktoré by mali byť predmetom tohto súdneho sporu, resp. či má vedomosť o tom, že mali byť ukončené uviedla, že v roku 2012 boli uzavreté nejaké nájomné zmluvy, ale riešila to u nich poverená pracovníčka, takže si ona nepamätala všetky skutočnosti, ktoré sa toho týkali; pokiaľ ide o ukončenie, keď bol vydaný ten rozsudok v predchádzajúcom konaní, tak nejaké zmluvy nájomné na katastri, kde sa to eviduje, nahlásili ako ukončené, teda kde sa eviduje ten nájomný vzťah; tiež na otázku súdu, potom čo jej bola z pripojeného súdneho spisu 10C/11/2017 predložená k nahliadnutiu nájomná zmluva v danom spise založená na č.l. 35-37 spisu, či má vedomosť o tom, že bola takáto zmluva uzatvorená, uviedla, že ten podpis na tej zmluve je jej, ale keďže žalobca spochybňoval platnosť tej nájomnej zmluvy, na základe toho, že sa nejedná o jeho podpis, tak oni nevedeli preukázať, či to on podpísal alebo nepodpísal, a

preto na tom katastri to zaevidovali a na základe toho súdneho rozhodnutia tú zmluvu zrušili, keďže on tvrdil, že nie je platná, a preto požiadali kataster o ukončenie“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná; súd prvej inštancie dospel k záveru, že „z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a v konaní medzi stranami to ani nebolo sporné, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom v rôznych spoluvlastníckych podieloch v pomere k celku predmetných nehnuteľností, t.j. pozemkov špecifikovaných v žalobe uvedením parcelného čísla, výmery a čísla listu vlastníctva, na ktorom sú tieto zapísané, vo vzťahu ku ktorým žalobca tvrdil, že ich žalovaný neoprávnene užíva; súd však po vykonanom dokazovaní musel konštatovať, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania tejto ním tvrdenej skutočnosti, t.j. že žalovaný reálne v rozhodnom čase, t.j. v období rokov 2018 až 2020 predmetné pozemky užíval, keďže žalobca nepredložil žiadny dôkaz na preukázanie tohto svojho tvrdenia a ani nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti vykonať; nakoľko žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal v rámci doplnenia dokazovania pripojiť súdny spis vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/11/2017, súd v rámci toho vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s predmetnými výpismi z listu vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam, keď konkrétne vychádzal z aktuálnejších výpisov z listu vlastníctva zo dňa 01.10.2019, a v tejto súvislosti mal preukázané, že k danému dátumu bol žalovaný na predmetných listoch vlastníctva vedený ako nájomca na základe tam špecifikovaných nájomných zmlúv, okrem iných aj vo vzťahu k žalobcovi; následne malo dôjsť tak, ako to zhodne tvrdili strany sporu, k výmazu žalovaného v postavení nájomcu z predmetných listov vlastníctva, keď žalovaný nevedel uviesť k akému dátumu k tomu malo dôjsť a žalobca tvrdil, že to bolo dňa 08.10.2019; sama o sebe však iba táto skutočnosť nemôže v žiadnom prípade preukazovať, či vôbec, prípadne v akom rozsahu a v akom konkrétnom období mal žalovaný tieto pozemkové nehnuteľnosti užívať, pričom žalovaný počas celého konania túto skutočnosť výslovne popieral; žalobca jednoznačne v konaní ani nešpecifikoval, či sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému domáha na tom právnom základe, že žalovaný má predmetné pozemky v jeho vlastníctve, resp. spoluvlastníctve užívať bez právneho dôvodu alebo na základe neplatného právneho úkonu, keď ale tiež jednoznačne nešpecifikoval právny úkon, ktorého platnosť spochybňoval a v podstate súd len na základe dokazovania navrhnutého žalovaným formou pripojenia predmetného súdneho spisu sp. zn. 10C/11/2017 aj v spojení s dotknutými výpismi z listov vlastníctva na dané nehnuteľnosti zistil, že by sa malo jednať o nájomnú zmluvu zo dňa 26.09.2012, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným; ak by však súd aj vychádzal z premisy, že žalovaný užíva dotknuté nehnuteľnosti spoluvlastnícky patriace žalobcovi (čo však nateraz zatiaľ v konaní preukázané zo strany žalobcu nebolo, keďže ani samotná existencia nájomnej zmluvy bez ďalšieho nepreukazuje reálne užívanie daných nehnuteľností žalovaným), čiže pokiaľ by aj súd mal preukázanú túto skutočnosť, bol by daný len základ nároku, následne by súd musel preskúmať opodstatnenosť nároku žalobcu, čo do výšky žalovanej sumy, ktorú žalovaný tiež spochybňoval; aj ohľadne tejto náležitosti musel súd po vykonanom dokazovaní konštatovať, že žalobca vôbec neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k výške nároku, keď žalobca tvrdenú výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného odvodzoval od priemerných predajných cien niektorých poľnohospodárskych plodín vo vzťahu k priemernej úrodnosti (výnosov) týchto plodín v rámci Banskobystrického kraja na hektár osevej plochy, a to s odkazom na údaje, ktoré mali byť zistené Štatistickým úradom SR; v tejto súvislosti súd poukazuje najmä na to, že až do vyhlásenia rozsudku v súdnej veci žalobca nepredložil žiaden takýto listinný dôkaz, z ktorého by tieto skutočnosti mohol súd overiť a ani nenavrhol takýto dôkaz v konaní vykonať; rovnako tak nemohol súd posúdiť, za aké obdobie mali byť tieto údaje zistené, teda za ktorý kalendárny rok, keďže nárok si žalobca voči žalovanému uplatňoval v priebehu konania za obdobie rokov 2018, 2019 a 2020; predovšetkým ale súd poukazuje vôbec na spôsob tohto výpočtu, pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, zastávajúc názor vychádzajúci aj z právnej teórie, v zmysle ktorého je z hľadiska rozsahu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodujúce to, aký majetkový prospech získal ten, kto sa obohatil, a to v okamihu, kedy tento majetkový prospech získal; totiž žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil v akom rozsahu by mal žalovaný na predmetných pozemkových nehnuteľnostiach pestovať tú ktorú plodinu, resp. či sú to vôbec ním vybrané 4 druhy poľnohospodárskych komodít a následne, aká úrodnosť bola žalovaným dosiahnutá pri tej ktorej plodine s tým, že ani žiaden dôkaz na preukázanie takýchto skutočností žalobca nenavrhol vykonať; bez ohľadu na tieto skutočnosti súd navyše poukazuje na fakt, že aj v zmysle ustálenej súdnej praxe platí, že pokiaľ aj vznikne bezdôvodné obohatenie na úkor vlastníka užívaním jeho veci bez právneho dôvodu, vychádza sa z toho, že neoprávnený užívateľ získava majetkový prospech, ktorý zodpovedá čiastke obvykle vynakladanej v danom čase a mieste za užívanie obdobnej veci, napríklad formou nájmu; s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobca

neuniesol dôkazné bremeno, a teda nepreukázal ani základ nároku, ani jeho výšku vo vzťahu k nároku uplatnenému v tomto súdnom konaní voči žalovanému“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 29.11.2021 (č.l. 330-332 spisu) v spojení s podaniami zo dňa 03.12.2021 (č.l. 335-336 spisu), zo dňa 16.04.2022 (č.l. 365-366 spisu) a zo dňa 28.06.2022 (č.l. 380 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; obsahovo vyjadril názor, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 365 ods. 1 písm. c/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach žalobca v podstate argumentoval, že:

(1) v konaní preukázal užívanie jeho pozemkov zo strany žalovaného, keď užívanie vyplýva aj z nájomného vzťahu vyznačeného na listoch vlastníctva (dňa 01.04.2021 požiadal o výmaz nájomného vzťahu žalovaného z listov vlastníctva, čo sa doposiaľ zo strany žalovaného nestalo), zo skutočnosti, že na jeseň 2021 vyhŕňal žalovaný dobytok na poliach v k.ú. E. o čom existuje svedok aj fotografia; tiež žalovaný rozorol prístupové cesty k pozemkom; neskôr žalobca uviedol, že si dal preveriť stav užívania pozemkov a zistil, že jeho pozemky namiesto žalovaného užíva iný neznámy užívateľ bez právneho dôvodu, čo žalovaný a jeho právny zástupca vedel a podvodne zamlčal; neskôr žalobca v odvolacom konaní opätovne tvrdil, že žalovaný poberá na sporné pozemky dotácie od Pôdohospodárskej platobnej agentúry;

(2) súd prvej inštancie mal po zastavení konania o žalobe pôvodného žalobcu 1/ konanie zastaviť, pretože sporné pozemky sú v podielovom spoluvlastníctve a bez účasti pôvodného žalobcu 1/ v spore nemohlo konanie prebehnúť;

(3) rozhodoval vylúčený sudca, pretože právny zástupca žalovaného je manželom podpredsedníčky Okresného súdu Zvolen, preto zákonná sudkyňa konala pod vplyvom týchto príbuzenských vzťahov; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.12.2021 (č.l. 342-343 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a navrhuje jeho potvrdenie; odvolanie žalobcu považoval za nezrozumiteľné a vnútorne rozporné.

2.3 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 24.01.2022 (č.l. 354 spisu) zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4.4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu pre nepreukázanie základu uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a jeho výšky, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.3 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu. Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.) odvolací súd udáva, že:

(1) z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie ani podľa odvolacieho súdu nevyplýval záver (zistenie), že sporné pozemky žalobcu v k.ú. E. v spornom období rokov 2018 až 2020 skutočne užíval žalovaný; existencia poznámky na liste vlastníctva o nájomnom vzťahu žalovaného k sporným pozemkom žalobcu osvedčuje právny stav a nie skutočný (faktický) užívateľský stav; poznámka na liste vlastníctva o nájomcovi preto ani podľa odvolacieho súdu sama osebe nepreukazuje tvrdené užívanie sporných pozemkov zo strany žalovaného v spornom období; dokazovanie vypočítaním tvrdeného svedka žalobcu v konaní nenavrhol a ako dôkaz nepredložil ani tvrdenú fotodokumentáciu; súd prvej inštancie nemohol ohľadne užívania sporných pozemkov zo strany žalovaného vykonať dokazovanie v prejednávanej spore bez návrhu (§ 185 C.s.p.); ďalšie skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne poberania dotácií žalovaným na sporné pozemky produkované až v odvolacom konaní vyhodnotil odvolací súd ako neprípustné novoty v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.), pretože žalobca mal tento dôkaz predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie; navyše len samotné poberanie dotácií tiež nepreukazuje skutočné užívanie sporných pozemkov; preto ani podľa odvolacieho súdu nepreukázal žalobca základ uplatneného nároku, t.j. že v spornom období žalovaný skutočne (reálne) užíval sporné pozemky žalobcu; proti záveru súdu prvej inštancie o nepreukázaní výšky uplatneného nároku žalobcu v odvolaní ani osobitne nenamietal (nepreukázanie výšky uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo pritom samostatným dôvodom na zamietnutie žaloby žalobcu);

(2) z obsahu spisu vyplýva, že uznesením č.k. 10C/31/2019-155 zo dňa 19.05.2020 rozhodol súd prvej inštancie o zastavení konania o žalobe pôvodného žalobcu 1/ H. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I., L. F. XXXX/XX (v texte rozsudku aj „pôvodný žalobca 1/“) pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby na súd; neúčast' pôvodného žalobcu 1/ v konaní ako strany sporu však podľa odvolacieho súdu nebránila súdu prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej napadnutým rozsudkom, pretože ani podľa odvolacieho súdu sa na strane žalobcov nejedná (nejednalo) o nerozlučné spoločenstvo (§ 77 C.s.p.) ani o nútené spoločenstvo (§ 78 C.s.p.); nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia môže proti tretej osobe uplatniť ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov samostatne aj ohľadne užívania celej spoločnej veci (§ 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka);

(3) odvolací súd dospel k záveru, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci, pretože z odvolania nevyplýva žiadny jej pomer (vzťah) k sporu, k stranám alebo k ich zástupcom (§ 49 ods. 1 C.s.p.); len zo samotnej skutočnosti, že právny zástupca žalovaného je manželom podpredsedníčky súdu prvej inštancie nevyplýva zaujatosť zákonnej sudkyne zo subjektívneho hľadiska ani objektívneho hľadiska vnímania a posudzovania zaujatosti zákonného sudcu v súdnej praxi; žiadna konkrétna skutočnosť, z ktorej by vyplývala zaujatosť zákonnej sudkyne z tvrdeného dôvodu zo samotného odvolania ani z obsahu ostatného spisu nevyplýva; na základe

uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie ťažiskovo odôvodnil tým, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 365 ods. 1 písm. c/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako aj právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu v dôsledku nepreukázania základu a výšky uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4.2 a 4.4.3 odôvodnenia); odvolací súd nezistil ani splnenie podmienok na rozhodnutie, že v spore rozhodoval vylúčený sudca (bod 4.4.3 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby žalobcu ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania a súčasne ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu (100 %); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.